

което ти послѣгѣвахъ, за да си идемъ: защото ты познавашъ сѣженіето ми, което ти послѣжихъ.

27 А Лаванъ мѣ рече: молимъ те, да намѣримъ благодать предъ тебе: познахъ опыливъ, че Господь ме благослови изъ причинъ твоа.

28 И рече: ширедѣли ми мѣздовоздааніето ти, и ще (ти го) дадемъ.

29 И онъ мѣ рече: ты знаешъ съ каковъ пособъ ти послѣжихъ, и колкова быдоха скотове-те ти съ мене.

30 Защото колкото имаше преди мене (кѣха) малкъ, а (сега) возрастихасе во множество: и Господь те благослови съ моето прихождение: и сега кога ли ще промыслимъ и азъ за домътъ мой?

31 И онъ рече: що да ти дадемъ? а Іаковъ рече: не шешъ да ми дадешъ нищо: ако ми направишъ това нищо, пакъ ще пасемъ стадото твое, (и пакъ) ще (го) чѣвамъ.

32 Да преминемъ днесъ презъ сичкото стадо твое, и да отдѣлювамъ ѿ тамъ секоа овца която е шарена и накапчена, и секоа ѿ помеждѣ тѣгншата което е синьо, и снова което има знакове и шарове междѣ козыте: и да сж мѣздовоздааніе мое (тѣа):

33 И слѣдственнш правдыната моя ще свидѣ-телствѣва за мене, когато дойде предъ тебе за мѣздовоздааніето мое: сичко което не е шарено и завѣлежено междѣ козыте, и синьо междѣ агънцыте, ще сж вмѣни украдено ѿ мене.

34 И рече Лаванъ: ето, нека вѣде споредъ словото твое.

35 И во онъа день раздвои (Лаванъ) шарены-те тѣрцы, и накапченыте, и сичките козы колко-